

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120291508
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120291508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: H. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXX, zastúpená Občianskym združením OPOS, so sídlom Trenčianska Teplá, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 1 026,18 eura s príslušenstvom a oproti návrhu žalovanej o zaplatenie 341,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. júna 2021 č. k. 4Csp/66/2020-223 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 1 026,18 eura s príslušenstvom zamietol (I.), žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanej 341,46 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 18. 06. 2020 do zaplatenia (II.) a žalovanej priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100% (III.). Rozhodnutie po právnej stránke oprel o ust. § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka, ako aj zistený skutkový stav.

1.1. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Sporové strany uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 1 600 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 21,92% ročne a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere uzatvorená medzi sporovými stranami však neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termínoch splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a ďalej neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a síce dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V takomto prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, za bezúročný a bez poplatkov.

1.2. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov presne v tomto členení je základnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlížník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, kedy je splatnosť jednotlivých splátok istiny vrátane tej prvej, a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Z uzavretej zmluvy nie je jednoznačne zrejmý termín tak prvej splátky, ako ani termín splatnosti jednotlivých splátok a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo bolo v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. podstatnou náležitosťou zmluvy. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o výške splátky a počte splátok. Termín splatnosti splátok v zmluve uvedený nie je vôbec, keď z bodu 39. úverovej zmluvy tento údaj nevyplýva, v tomto bode sú uvedené len znaky „***“, čo vedie k odkazu uvedenom v ďalšej, neoznačenej časti zmluvy, v ktorej pri označení ** je uvedené: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Lehota splatnosti zo znenia úverovej zmluvy vôbec nevyplýva, v bode 39. je uvedené len: „ termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Splatnosť prvej splátky, splatnosť každých ďalších splátok, ako aj konečná splatnosť musí byť však určená konkrétne - dátumom tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku a bez ďalšieho (výpočtu) urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. V danom prípade sa mohol spotrebiteľ - žalovaná dopracovať k termínu splatnosti jednotlivých splátok, ako aj k termínu konečnej splatnosti úveru až výpočtom a kombináciou údajov uvedených v bode 39. a ďalšej časti zmluvy, na ktorú bod 39. odkazuje. Uvedené ustanovenie v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Údaj o dobe trvania zmluvy je v danom prípade uvedený iba v § 1 Hlavy 6 Úverových podmienok, teda rozhodne nebol individuálne dojednaný, nakoľko úverové podmienky nie sú žalovanou podpísané a žalobca nepreukázal, že žalovaná súhlasila a bola oboznámená s dobou trvania zmluvy uvedenou v úverových podmienkach. V samotnej zmluve chýba tak uvedenie termínu splatnosti prvej splátky, ako aj uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru.

1.3. Vzhľadom na to, že zmluva medzi stranami sporu neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, pričom absencia podstatných náležitostí zmluvy zo Zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že predmetný spotrebiteľský úver je podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nepreukázal, že by zmluva obsahovala údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov presne v tomto členení a údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Termín konečnej splatnosti úveru má byť určený tak, aby umožňovalo spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky. Toto ustanovenie nie je možné vykladať tak, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve definovaný výhradne jednoznačným dátumom, teda konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Obdobný názor vyslovil Súdny dvor EÚ vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a. s. proti Klára Bíróová. V danom prípade v texte zmluvy nie je výslovne určená konečná splatnosť úveru, je tam uvedená len lehota splatnosti a to 60 mesiacov po poskytnutí úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a každá splátka je vždy splatná 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky je tak určená v čase uzavretia zmluvy od neurčitého momentu poskytnutia úveru, na základe čoho nie je možné odvodiť ani splatnosť poslednej splátky. Spotrebiteľ teda s určitosťou nevie, kedy bude úver konečne zaplatený.

1.4. Žalobca má tak nárok iba na vrátenie zaplatenej časti z poskytnutých peňažných prostriedkov. Nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani iných poplatkov za úver. Žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 1 600 eur sumu 1 941,48 eura, súd preto žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol, keď úverovú zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Súd potom už neskúmal predmetný úver z hľadiska námietok žalovanej ohľadne skúmania jej bonity zo strany veriteľa a z dôvodu

hospodárnosti sa nezaoberal i námietkami žalovanej voči skutočnosti, či bola alebo nebola v zmluve o úvere uvedená adresa veriteľa, na ktorú môže spotrebiteľ adresovať reklamáciu alebo sťažnosť.

1.5. Žalobca obdržal na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy od žalovanej celkovo sumu 1 941,46 eura, pričom žalobca vyplatil žalovanej sumu 1 600 eur. Keďže žalovaná na základe tejto bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy už vyplatila žalobcovi sumu 1 941,46 eura, plnila tak o 341,46 eura viac ako bola povinná vrátiť. Vzniklo tak na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie, a to prijatím sumy 341,46 eura od žalovanej bez právneho titulu. Súd preto zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej v zmysle § 451 až § 457 Občianskeho zákonníka a vydať bezdôvodné obohatenie v sume 341,46 eura, ktorý nárok si žalovaná uplatnila vzájomnou žalobou zo dňa 12. 06. 2020. Zároveň v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalovanej aj úrok z omeškania, pretože žalobca sa dostal do omeškania s peňažným plnením od 18. 06. 2020 (deň nasledujúci po doručení vzájomnej žaloby) a od tohto dátumu žalovanej priznal aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Vo zvyšku uplatneného nároku (za obdobie od 12. 06. 2020 do 17. 06. 2020) súd žalobu zamietol.

1.6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca v jeho výrokoch I., II. až III. a domáhal sa zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenia veci súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie a vyhovenia žalobe v celom rozsahu, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania. Poukázala na to, že súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby tým, že v danom prípade zmluva neobsahuje dobu trvania a termín konečnej splatnosti a údaj o výške, počte, termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov.

2.1. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ využil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých nepochybne je možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, ako je to aj v danom prípade. K právnenému názoru súdu o absencii dátumu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvádza, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/:

- dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 ÚZP Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich,
- termín konečnej splatnosti - bod: 39 ÚZ ako 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v mesiaci, t. j. deň 15. 04. 2020.

Aj podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 13Co/23/2016, rozsudok OS Lučenec zo dňa 16. 10. 2017 sp. zn. 13Csp/132/2017, ako aj uznesenie KS v Bratislave zo dňa 20. 08. 2019 sp. zn. 5Co/222/2018.

2.2. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ (neskôr l/) zákona č. 129/2010 Z. z. je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Nesúhlasí s názorom súdu a má za to, že úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona je uvedená v zmluve, v časti textu zmluvy označenou pojmom „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 44,65 eura a o počte splátok - 60 a tiež termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: prvá splátka je splatná po mesiaci dátumu od poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutého úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Obdobný názor, pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok zaujal vo svojom rozsudku zo dňa 09. 11. 2016 aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15. Okrem uvedeného, dáva do pozornosti skutočnosť, že splátkový kalendár s rozkladom splátok bol žalovanej odovzdaný pri podpise úverovej zmluvy, takže mala presné informácie o rozklade splátok. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017.

2.3. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, poukázal na podstatu bezdôvodného obohatenia, pričom je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalovanej oprávnene, a to na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalovaná teda uhradila jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. V danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovanej nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo ani k plneniu bez právneho dôvodu:

- žalovaná plnila na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom,
- ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú,
- ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. V súvislosti s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý považuje zo strany žalovanej za nedôvodný, poukázal na rozsudok NS SR 2 Obo 3/2009 z 22. 04. 2009.

2.4. Záverom uviedol, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov považuje vzájomnú žalobu za nedôvodnú.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie žalobcu má zákonné náležitosti (§ 127 a § 163 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1 026,18 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o úvere. V konaní bolo preukázané, že žalobca (spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 30. 04. 2015 úverovú zmluvu č. 4504102746, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 1 600 eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 21,92%, RPMN 24,5%, odplata 21,92%, priemerná hodnota RPMN 16,16% s tým, že celková čiastka splatná spotrebiteľom bude predstavovať sumu 2 679 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť 60-timi splátkami formou poštových poukážok. Termín konečnej splatnosti bol uvedený v bode 39. zmluvy - 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V konaní nebolo sporné a vyplývalo to aj z predloženého výpisu čerpania, že žalovaná čerpala sumu úveru vo výške 1 600 eur a žalobcovi zaplatila celkom sumu 1 941,46 eura. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bola žalobcom vyzvaná listom zo dňa 13. 02. 2020 splatením celého zostatku úveru vo výške 1 106,18 eura do 15 dní od spísania výzvy. Žalovaná sa vzájomnou žalobou zo dňa 10. 06. 2020 domáhala od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 341,46 eura, keď poskytnutý úver považovala za bezúročný a bez poplatkov a o túto sumu zaplatila na úvere viac a žalobca teda prijal plnenie bez právneho dôvodu.

6. Súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol, keď úverovú zmluvu posúdil v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termínoch splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ďalej neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, a síce, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Úver preto považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bezpoplatkový.

7. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písmeno f/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

8. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9. Podľa § 11 odsek 1 písmeno b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 odsek 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

10. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti vecí, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného výkladu by bolo nelogické, ak by zákonodarca hodlal postihnúť následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru iba tie úvery, resp. zmluvy, ktoré by nemali písomnú formu a zároveň neobsahovali kumulatívne všetky náležitosti podľa § 11 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona. V takom prípade by totiž veriteľovi ako dodávateľovi stačilo iba dodržať písomnú formu a v zmluve neuviesť ani jedinú z vymenovaných náležitostí a následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by sa tým vyhol a to napriek tomu, že písomná zmluva by zákonom predpísané náležitosti neobsahovala. Účel zákonodarcu dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy nebol naplnený.

11. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať za platnú a obsahujúcu všetky zákonom predpísané náležitosti v prípade, ak podmienky úverovej zmluvy umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou ich identifikovať (zhodný názor vyplýva napr. aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 z 09. 11. 2016). V predmetnej zmluve je k termínu konečnej splatnosti uvedené: „Termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Obligatórna náležitosť „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa názoru odvolacieho súdu, požiadavku identifikovateľnosti nespĺňa.

12. Súd prvej inštancie správne ustálil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zákon vyžaduje údaj o konečnej splatnosti úveru ako náležitosť zmluvy, nie ako jednostranné oznámenie veriteľa. V zhode s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová odvolací súd zastáva názor, že nie je potrebné uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o konečnej splatnosti úveru výslovne konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, pokiaľ tento údaj (deň, mesiac a rok konečnej splatnosti) je jednoducho matematicky vypočítateľný, t. j. určiteľný z ostatných údajov obsiahnutých v zmluve (napr. ak je určený deň splatnosti jednotlivých splátok uvedením dňa v mesiaci, ako aj dátum prvej splátky a počet splátok, je z toho ľahko zistiteľný dátum poslednej splátky, a teda aj dátum konečnej splatnosti úveru). V tomto prípade však v zmluvných dojednaniach nebol uvedený ani dátum splatnosti prvej splátky, ani dátumy splatnosti ďalších splátok, teda žalovaná nemohla pri podpise zmluvy zistiť, v

ktorý deň má začať úver splácať a ani, v ktorý deň splácanie skončí (teda dátum konečnej splatnosti úveru). Preto súd prvej inštancie správne považoval úver, ktorý na základe takejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej, za bezúročný a bez poplatku podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.

13. Odvolací súd argumentáciu žalobcu, ktorý sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2015, ako aj na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS nepovažuje za dôvodnú.

14. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu smerujúcu voči tomu, že súd prvej inštancie založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru i na absencii obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

15. Odvolací súd uvádza, že je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej-ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

16. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. odvolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

17. V tomto smere sú odvolacie námietky žalobcu s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová, keď nie je potrebné rozložiť úverové splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov, dôvodné (viď rozsudok NS SR zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017).

18. Zmluva o úvere zo dňa 30. 04. 2015 obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom nebolo povinnosťou veriteľa špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch aj v dôsledku absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom nie je opodstatnený a dôvodný.

19. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že jedna z odvolacích námietok je síce dôvodná v zmysle vyššie uvedených argumentov, avšak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú v zmysle § 11 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z. s poukazom na absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.

20. Žalobca napadol odvolaním aj výrok II., ktorým ho zaviazal súd prvej inštancie zaplatiť žalovanej sumu 341,46 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 18. 06. 2020 do zaplataenia, a to titulom bezdôvodného obohataenia.

V konaní nebolo sporné, že žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru 1 600 eur v plnení vo výške 1 941,48 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a dôvody uvedené súdom prvej inštancie bolo nesporné, že úver uzatvorený medzi stranami sporu je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Je nesporné, že pokiaľ žalovaná zaplatila viac ako jej žalobca poskytol, vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohataenie. Pokiaľ súd prvej inštancie posúdil plnenie žalovanej nad sumu 1 600 eur ako plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, odvolací súd sa s jeho názorom v plnom rozsahu stotožňuje, pričom súd prvej inštancie podrobne vysvetlil v dôvodoch svojho rozhodnutia dôvody, pre ktoré zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej bezdôvodné obohataenie v sume 341,46 eura s príslušenstvom, pričom výšku bezdôvodného obohataenia nerozporoval ani samotný žalobca. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s posúdením nároku žalovanej voči žalobcovi na vydanie bezdôvodného obohataenia v sume 341,46 eura, pričom v podrobnostiach poukazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalobu zamietol, ako aj vo výroku II., ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej bezdôvodné obohataenie a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto by mala voči neúspešnému odvolateľovi (žalobcovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná však bola v odvolacom konaní nečinná, žiadne trovy jej v odvolacom konaní nevznikli, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).